

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וסבר רבי יהודה: כותי שפיר דמי?												כו.
ישראל מל את הכותי, וכותי לא ימול ישראל, מפני שמל לשם הר גרוזים, דברי רבי יהודה	והתניא: [רבי יהודה]											כו.
וכי היכן מציינו מילה מן התורה לשמה? אלא מל והולך עד שתצא נשמתו	אמר לו רבי יוסי:											כו.
אלא, לעולם איפוך כדאפכינן מעיקרא, ודקא קשיא דרבי יהודה אדר' יהודה היא דרבי יהודה הנשיא היא												כו.
מנין למילה בעובד כוכבים שהיא פסולה? ת"ל: ואתה את בריתי תשמור.	דתניא, רבי יהודה הנשיא:											כו.
מאי טעמא דרבי יהודה? דכתיב: לה' המול.	רב חסדא:											כו.
ורבי יוסי?												כו.
המול ימול.	[רב יוסי]											כו.
ואידך הכתיב: לה' המול												כו.
ההוא בפסח כתיב.	[רב יוסי]											כו.
ואידך נמי הכתיב: המול ימול												כו.
דברה תורה כלשון בני אדם.	[רבי יהודה]											כו.
מנין למילה בעובד כוכבים שהיא פסולה?	איתמר:											כו.
ואתה את בריתי תשמור	דרו בר פפא משמיה דרב:											כו.
המול ימול.	רבי יוחנן:											כו.
מאי בינייהו?												כו.
ערבי מהול וגבנוני מהול איכא בינייהו, מאן דאמר המול ימול איכא, ומ"ד את בריתי תשמור - ליכא.												כו.
ולמאן דאמר המול ימול איכא?												כו.
קונם שאני נהנה מן הערלים - מותר בערלי ישראל ואסור במולי עובדי כוכבים	והתנן:											כו.
אלמא, אף על גב דמהילי כמאן דלא מהילי דמן												כו.
אלא איכא בינייהו: ישראל שמתו אחיו מחמת מילה ולא מלוהו, ולמ"ד ואתה את בריתי תשמור - איכא, למאן דאמר המול ימול - ליכא.												כו.
ולמ"ד המול ימול ליכא?												כו.
קונם שאני נהנה ממולים - אסור בערלי ישראל ומותר במולי עובדי כוכבים	והתנן:											כו.
אלמא, אע"ג דלא מהילי כמאן דמהילי דמן												כו.
אלא איכא בינייהו: אשה, למ"ד ואתה את בריתי תשמור - ליכא, דאשה לאו בת מילה היא, ולמ"ד המול ימול - איכא, דאשה כמאן דמהילא דמיא.												כו.
ומי איכא למאן דאמר אשה לא? והכתיב: (שמות ד) ותקח צפורה צר												כו.
קרי ביה ותקח.												כו.
והכתיב: ותכרות												כו.
קרי ביה ותכרת, דאמרה לאיניש אחרינא ועבד.												כו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ואיבעית אימא: אתיא איהי ואתחלה, ואתא משה ואגמרה.											!	כז.
מתרפאין מהן ריפוי ממון, אבל לא ריפוי נפשות.												כז.
ואין מסתפרין מהן בכל מקום, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]										♣	כז.
ברה"ר מותר, אבל לא בינו לבינו.	לחכמים:										♣	כז.
מאי ריפוי ממון ומאי ריפוי נפשות?											^	כז.
אילימא ריפוי ממון - בשכר, ריפוי נפשות - בחנם											!	כז.
ליתני: מתרפאין מהן בשכר אבל לא בחנם											♣	כז.
אלא ריפוי ממון - דבר שאין בו סכנה, ריפוי נפשות - דבר שיש בו סכנה											!	כז.
אפילו ריבדא דכוסילתא לא מתסינן מינייהן	והאמר רב יהודה:										♣	כז.
אלא ריפוי ממון - בהמתו, ריפוי נפשות - גופיה.											!	כז.
אפילו ריבדא דכוסילתא לא מתסינן מינייהו.	והיינו דאמר רב יהודה:										!	כז.
אבל אם אמר לו סם פלוני יפה לו, סם פלוני רע לו - מותר, סבר: שיולי משאיל לו, כי היכי דמשאיל לו משאיל לאיניש אחרנא, ואתא ההוא גברא לאורועי נפשיה.	רב חסדא אמר מר עוקבא:										♣	כז.
ספק חי ספק מת - אין מתרפאין מהן, ודאי מת - מתרפאין מהן.	רבא א"ר יוחנן, ואמרי לה אמר רב חסדא אמר ר' יוחנן:										♣	כז:
מת, האיכא חיי שעה											♣	כז:
לחיי שעה לא חיישינן.											!	כז:
ומנא תימרא דלחיי שעה לא חיישינן?											♣	כז:
דכתיב: (מלכים ב' ז) אם אמרנו נבוא העיר והרעב בעיר ומתנו שם, והאיכא חיי שעה אלא לאו לחיי שעה לא חיישינן.											!	כז:
לא ישא ויתן אדם עם המינין, ואין מתרפאין מהן אפילו לחיי שעה	מיתבי:										♣	כז:
מעשה בבן דמא בן אחותו של ר' ישמעאל שהכישו נחש, ובא יעקב איש כפר סכניא לרפאותו, ולא הניחו ר' ישמעאל	[רבי ישמעאל]										o	כז:
וא"ל: ר' ישמעאל אחי, הנח לו וארפא ממנו, ואני אביא מקרא מן התורה שהוא מותר, ולא הספיק לגמור את הדבר עד שיצתה נשמתו ומת											o	כז:
קרא עליו ר' ישמעאל: אשריך בן דמא, שגופך טהור ויצתה נשמתך בטהרה, ולא עברת על דברי חביריך, שהיו אומרים: (קהלת י) ופורץ גדר ישכנו נחש	[רבי ישמעאל]										o	כז:
שאני מינות דמשכא, דאתי למימשך בתרייהו.											!	כז:
לא עברת על דברי חביריך, שהיו אומרים: ופורץ גדר ישכנו נחש.	אמר מר:										♣	כז:
איהו נמי חויא טרקיה											♣	כז:
חויא דרבנן דלית ליה אסותא כלל.											!	כז:
ומאי ה"ל למימר?											^	כז:
(ויקרא יח) וחי בהם - ולא שימות בהם.											!	כז:
ור' ישמעאל?											♣	כז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	
הני מילי בצניעא, אבל בפרהסיא לא	[רבי ישמעאל]											כז:
מנין שאם אומרים לו לאדם עבוד עבודת כוכבים ואל תהרג, שיעבוד ואל יהרג? ת"ל: וחי בהם - ולא שימות בהם, יכול אפילו בפרהסיא? ת"ל: (ויקרא כב) ולא תחללו את שם קדשי.	דתניא, היה רבי ישמעאל אומר:											כז:
כל מכה שמחליין עליה את השבת - אין מתרפאין מהן.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											כז:
כל מכה של חלל - אין מתרפאין מהן.	איכא דאמרי, אמר רבה בר בר חנה אמר ר"י:											כז:
מאי בינייהו?											ז	כה.
איכא בינייהו: גב היד וגב הרגל											!	כה.
גב היד וגב הרגל הרי הן כמכה של חלל, ומחליין עליהן את השבת.	דאמר רב אדא בר מתנה אמר רב:										!	כה.
כל מכה שצריכה אומד - מחליין עליה את השבת.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:											כה.
והאי אישתא צמירתא כמכה של חלל דמי, ומחליין עליה את השבת.	רב שמן בר אבא אמר ר' יוחנן:											כה.
מהיכן מכה של חלל?											^	כה.
מן השפה ולפנים.	פירש רבי אמי:										!	כה.
ככי ושיני, מאי? כיון דאקושי ניהו - כמכה דבראי דמו, או דלמא כיון דגואי קיימי - כמכה של חלל דמו?	בעי רבי אליעזר:										^	כה.
החושש בשיניו לא יגמע בהן את החומין	אביי, ת"ש:										ז	כה.
חושש הוא דלא, הא כאיב ליה טובא - שפיר דמי.											ז	כה.
דלמא תנא היכא דכאיב ליה טובא, חושש נמי קרי ליה.											!	כה.
רבי יוחנן חש בצפדינא, אול לגבה דההיא מטרוניתא, עבדה חמשא ומעלי שבתא	ת"ש:										o ז	כה.
א"ל: למחר מאי?	[רבי יוחנן]										o ז	כה.
אמרה ליה: לא צריכת											o ז	כה.
אי צריכנא מאי?	[רבי יוחנן]										o ז	כה.
אמרה: אשתבע לי דלא מגלית											o ז	כה.
אשתבע לה לאלהא ישראל לא מגלינא	[רבי יוחנן]										o ז	כה.
גלייה ליה											o ז	כה.
למחר נפק דרשה בפירקא	[רבי יוחנן]										o ז	כה.
והא אשתבע לה											ז ז	כה.
לאלהא דישאל לא מגלינא, אבל לעמיה ישראל מגלינא											!	כה.
והאיכא חילול השם											ז ז	כה.
דגלי לה מעיקרא											!	כה.
אלמא כמכה של חלל דמיא											ז	כה.
שאני צפדינא, הואיל ומתחיל בפה וגומר בכני מעיים.	רב נחמן בר יצחק:										!	כה.

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ◆
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 story-מעשה O

מקרא-key:

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי סימניה?												◇
רמי מידי בי ככי ומייתי דמא מבי דרי.												◇
ממאי הוי?												◇
מקירי קירי דחטי, ומחמימי חמימי דשערי, ומשויורי כסא דהרסנא.												◇
מאי עבדא ליה?												◇
מי שאור ושמן זית ומלח	רב אחא בריה דרבא:											◇
משחא דאווזא בגדפא דאווזא.	מר בר רב אשי:											◇
אנא עבדי כולהו ולא איתסאי, עד דאמר לי ההוא טייעא: אייתי קשייתא דזיתא דלא מלו תילתא, וקלנהו אמרא חדתא ודביק ביה דדרי, עבדי הכי ואיתסאי.	אביי:											◇
ורבי יוחנן היכי עביד הכי?												◇
כל מכה שמחליין עליה את השבת - אין מתרפאין מהן	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											◇
אדם חשוב שאני.												◇
והא רבי אבהו דאדם חשוב הוה, ורמא ליה יעקב מינא סמא אשקיה, ואי לא רבי אמי ורבי אסי דלחכוהו לשקיה, פסקיה לשקיה	[רב אבהו]											◇
דרבי יוחנן רופא מומחה הוה.												◇
דרבי אבהו נמי רופא מומחה הוה.												◇
שאני רבי אבהו, דמוקמי ביה מיני בנפשייהו (שופטים זז) תמות נפשי עם פלשתים.												◇
האי פדעתא סכנתא היא, ומחליין עליה את השבת.	שמואל:											◇
מאי אסותא?												◇
למיפסק דמא - תחלי בחלא, לאסוקי - גרדא דיבלא וגירדא דאסנא, או ניקרא מקילקלתא.												◇
האי עינבתא - פרוונקא דמלאכא דמותא היא.	רב ספרא:											◇
מאי אסותא?												◇
טיגנא בדובשא או כרפסא בטייליא. אדהכי והכי, ליתי עינבתא בת מינא וניגנדר עילוי, חזרתא לחזרתא ואוכמתי לאוכמתי.												◇
האי סימטא - פרוונקא דאשתא היא.	רבא:											◇
מאי אסותא?												◇
למחזייה שיתין איתקוטלי, וליקרעיה שתי וערב. והני מילי דלא חזיר רישיה, אבל חזיר רישיה לית לן בה.												◇
רבי יעקב חש בפיקעא	[רבי יעקב]											◇
ליתי שב ביני אהלא תולנא, וצייר ליה בחללא דבי צוארא וליכריך עילויה נירא ברקא, וטמיש ליה בנטפא חזירא וליקליה וברר ליה עילויה. אדהכי והכי, ליתי קשיתא דאסנא, לינח פיקעא להדי פיקעא.	אורי ליה רבי אמי, ואמרי לה רבי אסי אורי ליה:											◇
וה"מ פיקעא עילאה, פיקעא תתאה מאי?												◇
לייתי תרבא דצפירתא דלא אפתח, וליפשר ולישדי ביה.												◇
ואי לא, לייתי תלת טרפא קרא דמייבשי בטולא, וליקלי וליבדר עילויה.												◇

<p>מִמְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׁאֵלָה-question תִּירוּץ-answer רְאִיָּה-proof</p>	<p>חֻלְקִים-disputants נְקוּדָה מְרֻכְזֵת לְסִיכּוּם וְחֻזְרָה-central point for summary and review < מוּבָאָה שֶׁל פִּסְקָה קוּדְמָת-insertion of an earlier segment O מעשׂה-story</p>
<p>מִמְרָא-key:</p>	

Talmud Navigator

מִמְרָא	מֵאן דֹּאמֵר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואי לא, לייתי משקדי חלווני.												!
ואי לא, מייתי משח קירא, ולינקוט בשחקי דכיתנא בקייטא, ודעמר גופנא בסיתווא.												!
רבי אבהו חש באודניה	[רבי אבהו]											o
אורי ליה ר' יוחנן, ואמרי ליה בי מדרשא												■
מאי אורי ליה?												^
אמרה לי אם: לא איברי כולייא אלא לאודנא.	כי הא דאמר אביי:											!
אמר לי מניומי אסיא: כולהו שקיינו קשו לאודנא לבר ממיא דכולייא, לייתי כולייא דברחא קרחא, וליקרעיה שתי וערב ולינח אמללא דנורא, והנהו מיא דנפקי מיניה לישדינהו באודנא, לא קרירי ולא חמימי אלא פשורי.	ואמר רבא:											■
ואי לא, לייתי תרבא דחיפושא גמלניא, וליפשר ולישדי ביה.												!
ואי לא, למלייה לאודניה מישחא, וליעבד שב פתילתא דאספסתא, וליתי שופתא דתומא, וליתוב ברקא בחד רישא וליתלי בהו נורא, ואידך רישא מותבא באודנא, וליתוב אודניה להא נורא, ויזדהר מזיקא, ונישקול חדא וננח חדא.												!
ואי לא, לייתי שב פתילתא ביקרא ושייף ליה מישחא דאספסתא, ונייתי חד רישא בנורא וחד רישא באודניה, ונישקול חדא וננח חדא, ויזדהר מזיקא.	לישנא אחרינא:											!
ואי לא, לייתי אודרא דנדא דלא משקיף וננח בה, ולתלייה לאודניה להדי נורא, ומזדהר מזיקא.												!
ואי לא, לייתי גובתא דקניא עתיקא בר מאה שנין ולימלחיה מילחא גללניא, ולקלי ולידבק.												!
וסמינך: רטיבא ליבשתא ויבשתא לרטיבא.												
מעלין אזנים בשבת.	רבה בר זוטרא אמר רבי חנניא:											■
ביד אבל לא בסם.	תני רב שמואל בר יהודה:											■
בסם אבל לא ביד.	איכא דאמרי:											■
מ"ט?												^
מזריף זריף.												!
עין שמרדה - מותר לכוחלה בשבת.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:											■
הני מילי הוא דשחקי סמנין מאתמול, אבל משחק בשבת ואתויי דרך רשות הרבים לא	סבור מיניה:											■
אפילו מישחק בשבת ואתויי דרך רשות הרבים - מותר.	א"ל הוא מרבנן ורבי יעקב שמיא, לדידי מפרשא מיני' דרב יהודה:											■
רב יהודה שרא למיכחל עינא בשבת.	[רב יהודה]											■
מאן ציית ליהודה מחיל שב?	אמר להו רב שמואל בר יהודה:											■
לסוף חש בעיניה, שלח ליה: שרי או אסיר?	[רב שמואל בר יהודה]											o
לכ"ע שרי, לדידך אסיר, וכי מידי הוא? דמר שמואל היא	שלח ליה: [רבי יעקב]											!
דההיא אמתא דהואי בי מר שמואל דקדחא לה עינא בשבתא, צווחא וליכא דאשגח בה, פקעא עינא.												o !
למחר נפק מר שמואל ודרש: עין שמרדה - מותר לכוחלה בשבת	[שמואל]											!

statement-מימרא- ■
 challenge-קושיא- ?
 question-שאלה- ^
 answer-תירוץ- !
 proof-ראייה- ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מאי טעמא?										^				כח:
דשוריני דעינא באובכנתא דליבא תלו.										!				כח:
כגון מאי?										^				כח:
כגון רירא, דיצא, דמא, דימעטא, וקידחא - ותחלת אוכלא, לאפוקי סוף אוכלא ופצחוי עינא דלא.	רב יהודה:									!				כח:
זיבורא, ודחרוזיה, סילוא, וסמטא, וכאיב ליה עינא, ואתי עילויה אישתא, כולהו בי בני סכנתא.	רב יהודה:												■	כח:
חמה לחמה וסילקא לצינא, וחילופא סכנתא.													■	כח:
חמימי לעקרבא וקרירי לזיבורא, וחילופא סכנתא.													■	כח:
חמימי לסילוא וקרירי לחספניתא, וחילופא סכנתא.													■	כח:
חלא לסיבורי ומוניני לתעניתא, וחילופא סכנתא.													■	כח:
תחלי וסיבורא סכנתא, אישתא וסיבורא סכנתא, כאיב עינא וסבורי סכנתא.													■	כח:
שני לדג דם, שני לדם דג, שלישי לו סכנתא.													■	כח:
המקז דם לא יאכל חגב"ש, לא חלב ולא גבינה ולא בצלים ולא שחלים.	ת"ר:												■	כח:
אם אכל, אמר אביי: נייתי רביעתא דחלא ורביעתא דחמרא ונערבבינהו בהדי הדדי ונישתי, וכי מפנה - לא מפנה אלא למזרחה של עיר, משום דקשה ריחא.	[אביי]												■	כח:
מעלין אונקלי בשבת.	רבי יהושע בן לוי:												■	כח:
מאי אונקלי?													^	כח:
איסתומכא דליבא.	רבי אבא:									!				כח:
מאי אסותא?										^				כח:
מייתי כמנא כרויאי, וניניא, ואגדנא, וציתרי, ואבדתא										!				כח:
לליבא - בחמרא, וסימנך: (תהלים קד) ויין ישמח לבב אנוש										!				כח:
לרוחא - במיא, וסימנך: (בראשית א) ורוח אלהים מרחפת על פני המים										■				כח:
לכודא - בשיכרא, וסימנך: (בראשית כד) וכדה על שכמה.										■				כח:
רב אחא בריה דרבא שחיק להו לכולהו בהדי הדדי, ושקיל ליה מלא חמש אצבעתיה ושתי ליה.	[רב אחא בריה דרבא]									o				כח:
רב אשי שחיק כל חד וחד לחודיה, ושקיל מלא אצבעיה רבתי ומלא אצבעיה זוטרת.	[רב אשי]									o				כח:
אנא עבדי לכל הני ולא איתסאי, עד דאמר לי ההוא טייעא: אייתי כוזא חדתא ומלייה מיא, ורמי ביה תרוודא דדובשא דתלי לה בי כוכבי ולמחר אישתי, עבדי הכי ואיתסאי.	רב פפא:									o				כח:
ששה דברים מרפאין את החולה מחליו ורפואתן רפואה, ואלו הן: כרוב, ותרדין, ומי סיסין יבישה, וקיבת, והרת, ויותרת הכבד.	תנו רבנן:												■	כח:
אף דגים קטנים ולא עוד, אלא שדגים קטנים מפרין ומרבין כל גופו של אדם.	ויש אומרים:												■	כח:
עשרה דברים מחזירין את החולה לחליו וחליו קשה, אלו הן: האוכל בשר שור, שומן, בשר צלי, בשר ציפרים, וביצה צלוייה, ושחלים, ותגלחת, ומרחץ, וגבינה, וכבד.													■	כח:
אף אגוזים.	ויש אומרים:												■	כח:
אף קשואין.	ויש אומרים:												■	כח:

statement-מימרא **■**
 challenge-קושיא **⋄**
 question-שאלה **^**
 answer-תירוץ **!**
 proof-ראייה **■**

disputants-חולקים **◆**
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה **◇**
 insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת **<**
 story-מעשה **O**

מקרא-**key**:

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כט:
למה נקרא שמן קשוואין? מפני שהן קשין לכל גופו של אדם כחרבות.	תנא דבי רבי ישמעאל:												כט:
ואין מסתפרין מהן בכל מקום.													כט:
ישראל המסתפר מעובד כוכבים רואה במראה, ועובד כוכבים המסתפר מישראל, כיון שהגיע לבלוריתו שומט את ידו.	ת"ר:												כט:
ישראל המסתפר מעובד כוכבים רואה במראה.	אמר ר:												כט:
היכי דמי?													כט:
אי ברשות הרבים													כט:
ל"ל מראה?													כט:
ואי ברשות היחיד													כט:
כי רואה מאי הוי?													כט:
לעולם ברה"י, וכיון דאיכא מראה - מתחזי כאדם חשוב.													כט:
רב חנא בר ביזנא הוה מסתפר מעובד כוכבים בשבילי דנהרדעא	[רב חנא בר ביזנא]												כט:
א"ל: חנא, חנא, יאי קועיך לזוגא													כט:
אמר: תיתי לי דעברי אדר"מ.	[רב חנא בר ביזנא]												כט:
ואדרבנן לא עבר? אימר דאמור רבנן ברה"ר, ברה"י מי אמור?													כט:
והוא סבר: שבילי דנהרדעא כיון דשכיחי רבים כרה"ר דמו.	[רב חנא בר ביזנא]												כט:
ועובד כוכבים המסתפר מישראל, כיון שהגיע לבלוריתו שומט את ידו.													כט:
וכמה?													כט:
שלשה אצבעות לכל רוח ורוח.	רב מלכיה אמר רב אדא בר אהבה:												כט:
שפוד, שפחות, וגומות - רב מלכיו, בלורית, אפר מקלה, וגבינה - רב מלכיה.	רב חנינא בריה דרב איקא:												כט:
מתני' ומתניתא רב מלכיה, שמעתתא רב מלכיו, וסימנא: מתניתא מלכתא.	רב פפא:												כט:
מאי בנייהו?													כט:
איכא בנייהו שפחות.													כט:
אלו דברים של עובדי כוכבים אסורין ואיסורן איסור הנאה: היין, והחומץ של עובדי כוכבים שהיה מתחלתו יין, והרס הדרייני, ועורות לבובין.													כט:
בזמן שהקרע שלו עגול - אסור, משוך - מותר.	רשב"ג:												כט:
בשר הנכנס לעבודת כוכבים מותר, והיוצא - אסור, מפני שהוא כזבחי מתים, דברי ר"ע.	[רבי עקיבא]												כט:
ההולכין לתרפות - אסור לשאת ולתת עמהן, והבאין - מותרין.													כט:
נודות העובדי כוכבים וקנקניהן ויין של ישראל כנוס בהן - אסורין ואיסורן איסור הנאה, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]												כט:
אין איסורן איסור הנאה.	חכמים:												כט:
החרצנים והזגין של עובדי כוכבים - אסורין ואיסורן איסור הנאה, דברי ר"מ	[רבי מאיר]												כט:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

; קושיא-**challenge** ■
 ^ שאלה-**question** ■
 ! תירוץ-**answer** ■
 ■ ראייה-**proof** ■

מקרא-key:

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
לחין אסורין, יבישין מותרין.	הכמים:										♦	■	כט:
המוריים וגבינת בית אונייקי של עובדי כוכבים - אסורין ואיסורן איסור הנאה, דברי ר' מאיר	[רבי מאיר]										♦	■	כט:
אין איסורן איסור הנאה.	הכמים:										♦	■	כט:
שאל ר' ישמעאל את רבי יהושע כשהיו מהלכין בדרך, אמר לו: מפני מה אסרו גבינות עובדי כוכבים?	רבי יהודה:										^	■	כט:
אמר לו: מפני שמעמידין אותה בקיבה של נבילה.	[רבי יהושע]										!	■	כט:
אמר לו: והלא קיבת עולה חמורה מקיבת נבילה, ואמרו כהן שדעתו יפה שורפה חיה, ולא הוודו לו, אבל אמרו: אין נהנין ולא מועלין.	[רבי ישמעאל]										;	■	כט:
אמר לו: מפני שמעמידין אותה בקיבת עגלי עבודת כוכבים.	[רבי יהושע]										!	■	כט:
אמר לו: אם כן, למה לא אסרוה בהנאה?	[רבי ישמעאל]										;	■	כט:
השיאו לדבר אחר, אמר לו: ישמעאל אחי, היאך אתה קורא כי טובים דודיק מין או כי טובים דודיק?	[רבי יהושע]										^	■	כט:
אמר לו: כי טובים דודיק.	[רבי ישמעאל]										!	■	כט:
אמר לו: אין הדבר כן, שהרי חבירו מלמד עליו: לריח שמניך טובים.	[רבי יהושע]										;	■	כט:
יין מנלן?											^	◇	כט:
אמר קרא: (דברים לב) אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם, מה זבח אסור בהנאה, אף יין נמי אסור בהנאה.	רבה בר אבוח:										!	◇	כט:
זבח גופיה מנלן?											;	◇	כט:
דכתיב: (תהלים קו) ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים, מה מת אסור בהנאה, אף זבח נמי אסור בהנאה.											!	◇	כט:
ומת גופיה מנלן?											;	◇	כט:
אתיא שם שם מעגלה ערופה, כתיב הכא: (במדבר כ) ותמת שם מרים, וכתיב התם: (דברים כא) וערפו שם את העגלה בנחל, מה להלן אסור בהנאה, אף כאן נמי אסור בהנאה.											!	◇	כט:
והתם מנלן?											;	◇	כט:
כפרה כתיב בה כקדשים.	דבי רבי ינאי:										!	◇	כט:
והחומץ של עובדי כוכבים שהיה מתחלתו יין.												■	כט:
פשיטא, משום דאחמיץ פקע ליה איסוריה?											;	◇	כט:
הא אתא לאשמועינן: חומץ שלנו ביד עובד כוכבים אין צריך חותם בתוך חותם, אי משום אינסוכי - לא מנסכי, ואי משום איחלופי - כיון דאיכא חותם לא טרח ומזיף.	רב אשי:										!	◇	כט:
יין מבושל של עובדי כוכבים שהיה מתחלתו יין - אסור.	רבי אילעא, שנינו:											■	כט:
פשיטא, משום דאיבשיל פקע ליה איסורא?											;	◇	כט:
הא אתא לאשמועינן: יין מבושל שלנו ביד עובדי כוכבים אין צריך חותם בתוך חותם, אי משום אינסוכי - לא מנסכי, ואי משום איחלופי - כיון דאיכא חותם אחד לא טרח ומזיף.	רב אשי:										!	◇	כט:
יין מבושל ואלונתית של עובדי כוכבים - אסורין, אלונתית כברייתא - מותרת.	ת"ר:											■	ל.
ואיזו היא אלונתית?											^	◇	ל.
עושיין אנומלין ואין עושיין אלונתית, ואיזו היא אנומלין ואיזו היא אלונתית? אנומלין - יין ודבש ופלפלין, אלונתית - יין ישן ומים צלולין ואפרסמון, דעבדי לבי מסותא.	כדתניא גבי שבת:										!	◇	ל.
יין מזוג אין בו משום גילוי, יין מבושל אין בו משום ניסוך.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:											■	ל.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יין מבושל, יש בו משום גילוי או אין בו משום גילוי?	איבעיא להו:											◇
על יין מבושל שאין בו משום גילוי.	ת"ש: העיד רבי יעקב בר אידי:											◇
רבי ינאי בר ישמעאל חלש, על לגביה ר' ישמעאל בן זירוד ורבנן לשיולי ביה.												◇
יתבי וקא מבעיא להו: יין מבושל, יש בו משום גילוי או אין בו משום גילוי?	[רבנן]											◇
יין מבושל אין בו משום גילוי.	ר' ישמעאל בן זירוד: הכי אמר רשב"ל משום גברא רבה, ומנו? ר' חייא:											◇
נסמוך?	אמרו ליה: [רבנן]											◇
מחוי להו ר' ינאי בר ישמעאל: עלי ועל צוארי.	[ר' ינאי בר ישמעאל]											◇
שמואל ואבלט הוו יתבי, אייתו לקמייהו חמרא מבשלא, משכיה לידיה												◇
א"ל שמואל, הרי אמרו: יין מבושל אין בו משום יין נסך.	[שמואל]											◇
אמתיה דרבי חייא איגלווי לה ההוא חמרא מבשלא, אתיא לקמיה דר' חייא												◇
אמר לה, הרי אמרו: יין מבושל אין בו משום גילוי.	[רבי חייא]											◇
שמעיה דרב אדא בר אהבה איגלי ליה חמרא מזיגא												◇
א"ל, הרי אמרו: יין מזוג אין בו משום גילוי.	[רב אדא בר אהבה]											◇
לא אמרן אלא דמזיג טובא, אבל מזיג ולא מזיג שתי.	רב פפא:											◇
ומזיג ולא מזיג מי שתי?												◇
והא רבה בר רב הונא הוה קאזיל בארבא והוה נקיט חמרא בהדיה, וחזייה לההוא חיויא דצרי ואתי, א"ל לשמעיה: סמי עיניה דדין, שקיל קלי מיא שדא ביה, וסר לאחוריה,	[רבה בר רב הונא]											◇
אחייא מסר נפשיה, אמזיגא לא מסר נפשיה.												◇
ואמזיגא לא מסר נפשיה?												◇
והא רבי ינאי הוה בי עכבורי, ואמרי ליה: בר הדיא הוה בי עכבורי, הוה יתבי והוה קא שתו חמרא מזיגא, פש להו חמרא בכובא וצרוניה בפרונקא, וחזיא לההוא חיויא דשקיל מיא ורמא בכובא, עד דמלא בכובא וסליק חמרא עילויה פרונקא ושת?												◇
דמזיג איהו שתי, דמזיג אחריני לא שתי.	אמרי:											◇
פירווקא לסכנתא?	רב אשי, ואיתימא רב משרשיא:											◇
הלכתא: יין מזוג - יש בו משום גילוי ויש בו משום יין נסך, יין מבושל - אין בו משום גילוי ואין בו משום יין נסך.	רבא:											◇
שמעיה דרב חלקיה בר טובי איגליא ההוא קיסתא דמיא והוה ניים גבה, אתא לגביה דרב חלקיה בר טובי												◇
א"ל, הרי אמרו: אימת ישן עליהן.	[רב חלקיה בר טובי]											◇
והני מילי ביממא, אבל בליליא לא.												◇
ולא היא, לא שנא ביממא ול"ש בליליא - אימת ישן עליהן לא אמרינן.												◇
רב לא שתי מבי ארמאה, אמר: לא זהירי בגילוי מבי ארמלתא שתי, אמר: סירכא דגברא נקיטא.	[רב]											◇
שמואל לא שתי מיא מבי ארמלתא, אמר: לית לה אימתא דגברא ולא מיכסאי מיא אבל מבי ארמאה שתי, נהי דאגלויא לא קפדי, - אמנקרותא מיהא קפדי.	[שמואל]											◇

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

; **קושיא-challenge** ■
 ^ **שאלה-question** ■
 ! **תירוץ-answer** ■
 ■ **ראייה-proof** ■

מקרא-key:

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רב לא שתי מיא מבי ארמאה, אבל מבי ארמלתא שתי	א"ד: [רב]										■	◇	
שמואל לא שתי מיא, לא מבי ארמאה ולא מבי ארמלתא.	[[א"ד: [שמואל]]]										■	◇	
שלש יינות הן ואין בהן משום גילוי, ואלו הן: חד, מר, מתוק	רבי יהושע בן לוי:											■	◇
חד - טילא חריפא דמצרי זיקי												■	■
מר - ירנא												■	■
מתוק - חוליא.												■	■
רב חמא מתני לעילויא:	[רב חמא]											■	■
חד - חמר ופפלין												■	■
מר - אפסינתין												■	■
מתוק - מי בארג.												■	■
קרינא אין בו משום גילוי.	ר"ש בן לקיש:											■	◇
מאי קרינא?												^	■
חמרא חליא דאתי מעיסא.	רבי אבהו:											!	◇
ובמקומו יש בו משום גילוי מ"ט? חמר מדינה הוא.	רבא:											■	◇
האי חמרא דאקרים, עד תלתא יומי - יש בו משום גילוי ומשום יין נסך, מכאן ואילך - אין בו משום גילוי ואין בו משום יין נסך	רבא:											■	◇
אפי' לבתר תלתא יומי חיישינן משום גילוי, מ"ט? זימנין מיקרי שתי.	נהרדעי:											■	◇
יין תוסס אין בו משום גילוי.	ת"ר:											■	◇
וכמה תסיסות?												^	■
ג' ימים.												!	◇
השחלים אין בהם משום גילוי, ובני גולה נהגו בהן איסור.												■	◇
ולא אמרן אלא דלית בהו חלא, אבל אית בהו חלא מיגרי בהו.												■	◇
כותח הבבלי אין בו משום גילוי, ובני גולה נהגו בו איסור.												■	◇
אי אית ביה נקורי חיישינן.	רב מנשי:											■	◇
מי טיף טיף אין בו משום גילוי.	רב חייא בר אשי אמר שמואל:											■	◇
והוא דעביד טיף להדי טיף טיף.	רב אשי:											■	◇
פי תאנה אין בו משום גילוי.	רב חייא בר אשי אמר שמואל:											■	◇
כמאן? כי האי תנא												■	■
אוכל אדם ענבים ותאנים בלילה ואינו חושש, משום שנאמר: (תהלים קטז) שומר פתאים ה'.	דתניא, רבי אליעזר:											■	■
שלשה מיני ארס הן: של בחור שוקע, של בינוני מפעפע, ושל זקן צף.	רב ספרא משום ר' יהושע דרומא:											■	◇

מימרא-statement **■**
 קושיא-challenge **⊗**
 שאלה-question **^**
 תירוץ-answer **!**
 ראיה-proof **■**
 חולקים-disputants **◆**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review **◇**
 מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment **<**
 מעשה-story **O**
 מקרא-key:

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
למימרא, דכמה דקשיש כחוש חיליה											⊗	⊗
שלשה כל זמן שמזקינין גבורה מתוספת בהן, אלו הן: דג, נחש, וחזיר	והתניא:										⊗	⊗
כח אוסופי הוא דקא מוסיף, זיהריה קליש.											!	⊗
של בחור שוקע											⊗	<
למאי הלכתא?											^	
חבית שנתגלה, אע"פ ששתו ממנה תשעה ולא מתו - לא ישתה ממנה עשירי, מעשה היה ששתו ממנו תשעה ולא מתו ושתה עשירי ומת	דתניא:										!	⊗
זהו שוקע.	רבי ירמיה:										!	⊗
וכן אבטיח שנתגלתה, אע"פ שאכלו ממנה ט' בני אדם ולא מתו - לא יאכל ממנה עשירי, מעשה היה ואכלו ממנה תשעה ולא מתו ואכל עשירי ומת											⊗	⊗
זהו שוקע.	רבי:										⊗	⊗
מים שנתגלו - הרי זה לא ישפכם ברשות הרבים, ולא ירביץ בהן את הבית, ולא יגבל בהן את הטיט, ולא ישקה מהן לא בהמתו ולא בהמת חבירו, ולא ירחץ בהן פניו ידיו ורגליו	ת"ר: [ת"ק]										⊗	⊗
מקום שיש סירטא - אסור, אין סירטא - מותר.	אחרים:										⊗	⊗
אחרים היינו תנא קמא											⊗	⊗
איכא בינייהו: גב היד וגב הרגל ורומני דאפי.											!	⊗
לא ישקה מהן לא בהמתו ולא בהמת חבירו.	אמר מר:										⊗	<
אבל משקהו לבהמת עצמן	והתניא:										⊗	⊗
כי תניא ההיא לשונרא.											!	⊗
אי הכי, דחבריה נמי											⊗	⊗
דחבריה כחיש.											!	⊗
דידיה נמי כחיש											⊗	⊗
הדר בריא.											!	⊗
דחבריה נמי הדר בריא											⊗	⊗
זימנין דבעי לזבונא ומפסיד ליה מיניה.											!	⊗
שלשה יינות הן: יין נסך - אסור בהנאה ומטמא טומאה חמורה בכזית, סתם יינם אסור בהנאה ומטמא טומאת משקין ברביעית, המפקיד יינו אצל עובד כוכבים אסור בשתייה ומותר בהנאה.	ר' אסי א"ר יוחנן משום ר' יהודה בן בתירא:										⊗	⊗
המפקיד פירותיו אצל עובד כוכבים - הרי הן כפירותיו של עובד כוכבים לשביעית ולמעשר	והתנן:										⊗	⊗
כגון שייחד לו קרן זוית.											!	⊗
אי הכי, בשתיה נמי לישתרי?											⊗	⊗
דהא רבי יוחנן אקלע לפרוד, אמר: כלום יש משנת בר קפרא?	[רבי יוחנן]										⊗	⊗
המפקיד יינו אצל עובד כוכבים - מותר בשתייה	תנא ליה ר' תנחום דמן פרוד:										⊗	⊗
קרי עליה: (קהלת יא) מקום שיפול העץ שם יהו	[רבי יוחנן]										⊗	⊗

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story	מימרא-statement ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
שם יהו ס"ד?		ז										לא
אלא שם יהו פירותין		!										לא
לא קשיא: הא ר"א, הא רבנן	רבי זירא:			!								לא
אחד הלוקח ואחד השוכר בית בחצירו של עובד כוכבים ומלאוהו יין, ומפתח או חותם ביד ישראל - ר"א מתיר	דתניא: [רבי אלעזר]	◆	■	!								לא
אוסרין.	הכמים:	◆	■	!								לא
הלכה כר"א.	רבי חייא בריה דרבי חייא בר נחמני א"ר חסדא אמר רב, ואמרי לה: אמר רב חסדא אמר זעירי, ואמרי לה: א"ר חסדא אמר לי אבא בר חמא, הכי אמר זעירי:				■							לא
הכל משתמר בחותם אחד, חוץ מן היין שאין משתמר בחותם אחד	רבי אלעזר:				■							לא
אפ"י יין משתמר בחותם אחד.	רבי יוחנן:				■							לא
ולא פליגי: הא כר"א, הא כרבנן.					■							לא
הכל משתמר בחותם בתוך חותם, חוץ מן היין שאין משתמר בחותם בתוך חותם	איכא דאמרי, א"ר אלעזר:				■							לא
אפילו יין משתמר בחותם בתוך חותם.	רבי יוחנן:				■							לא
ותרוייהו כרבנן, מר סבר: כי פליגי רבנן עליה דר"א - בחותם אחד, אבל בחותם בתוך חותם שרו ומר סבר: אפילו חותם בתוך חותם אסרי.					■							לא
היכי דמי חותם בתוך חותם?					^							לא
אגנא דפומא דחביתא שריקא וחתימא - הוי חותם בתוך חותם, ואי לא - לא הוי חותם, דיקולא ומיהדק - הוי חותם בתוך חותם, לא מיהדק - לא הוי חותם בתוך חותם, נוד בדיסקיא וחתימו פיו למטה - הוי חותם בתוך חותם, פיו למעלה - לא הוי חותם בתוך חותם, וכי כייף פומיה לגיו וצייר וחתימ - הוי חותם בתוך חותם.	רבא:				!							לא
בראשונה היו אומרים: יין של עין כושי אסור מפני בירת סריקא, ושל ברקתא אסור מפני כפר פרשאי, ושל גזדור אסור מפני כפר שלים, חזרו לומר: חביות פתוחות אסורות, סתומות מותרות.	ת"ר:										■	לא
מעיקרא מאי סבור, ולבסוף מאי סבור?											ז	לא
מעיקרא סבור: אין כותי מקפיד על מגע עובד כוכבים, לא שנא פתוחות ולא שנא סתומות, ולבסוף סבור: כי לא קפיד - אפתוחות, אסתומות מקפיד קפיד.											!	לא
וסתומות מותרות?											ז	לא
השולח חבית של יין ביד כותי, ושל ציר ושל מורייס ביד עובד כוכבים, אם מכיר חותמו וסתמו - מותר, אם לא - אסור	ורמינהי:										ז	לא:
לא קשיא: כאן בעיר, כאן בדרך.	רבי זירא:										!	לא:
מידי הנך דעיר לא בדרך אתו?	מתקיף לה רבי ירמיה:										ז	לא:
בין הגיתות שנינו, כיון דכולי עלמא אפכי מירתת, אמר: השתא אי חזי לי מפסדו לי.	אלא אמר רבי ירמיה:										!	לא:
מפני מה אסרו שכר של עובדי כוכבים?	אתמר:										^	לא:
משום חתנות	רמי בר חמא אמר רבי יצחק:										◆	לא:
משום גילוי.	רב נחמן:										◆	לא:

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ◆
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה
 insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת
 story-מעשה O

מקרא-key:

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אגילוי דמאי?											^	לא:
אילימא גילוי דנזייתא											!	לא:
אנן נמי מגלינן											?	לא:
ואלא דחביתא											!	לא:
אנן נמי מגלינן											?	לא:
לא צריכא, באתרא דמצלו מיא.											!	לא:
אלא מעתה, ישן תשתרי											?	לא:
ישן - מותר אין מניחו ליישן, החמיץ - מותר אין מניחו להחמיץ	דא"ר:										?	לא:
גזירה ישן אטו חדש.											!	לא:
רב פפא מפיקין ליה לאבבא דחנותא ושתי	[רב פפא]										o	לא:
רב אחאי מייתו ליה לביתיה ושתי	[רב אחאי]										o	לא:
ותרוייהו משום חתנות, רב אחאי עביד הרחקה יתירתא.											■	לא:
רב שמואל בר ביסנא איקלע למרגואן, אייתו ליה חמרא ולא אשתי, אייתו ליה שיכרא ולא אשתי	[רב שמואל בר ביסנא]										o	לא:
בשלמא חמרא משום שימצא, שיכרא משום מאי?											?	לא:
משום שימצא דשימצא.											!	לא:
האי שיכרא דארמאה שרי, וחייא ברי לא נישתי מיניה.	רב:										■	לא:
מה נפשך? אי שרי, לכולי עלמא שרי; אי אסיר, לכולי עלמא אסיר											?	לא:
משום גילויא, ואזיל מרורא דכשותא וקלי ליה זיהריה, ודלקי מלקי ליה טפי, וחייא ברי הואיל ולקי לא נישתי מיניה.	אלא רב סבר:										!	לא:
כל השרצים יש להן ארס, של נחש ממת, של שרצים אינו ממת.	שמואל:										■	לא:
הני ארמאי זוקאני דהוו שתו גילויא ולא מתו, אידי דאכלי שקצים ורמשים חביל גופיהו.	שמואל לחייא בר רב: בר אריא, תא ואימא לך מילתא מעלייתא דהוה אמר רב אבוך, הכי אמר אבוך:										■	לא:
האי חלא דשיכרא דארמאה - אסור, דמערבי ביה דורדיא דיין נסך.	רב יוסף:										■	לב.
ומאוצר שרי, כיון דמערבי ביה מסרא סרי.	רב אשי:										■	לב.
וחרס הדרייני.											■	לב.
מאי הדרייני?											^	לב.
חרס של הדריינוס קיסר.	רב יהודה אמר שמואל:										!	לב.
קרקע בתולה היתה שלא עבדה אדם מעולם, עבדה ונטעה, ורמי ליה לחמרא בגולפי חיורי ומייצי להו לחמרייהו, ומתברו להו בחספי ודרו בהדייהו, וכל היכא דמטו תרו להו ושתו.	כי אתא רב דימי אמר:										■	לב.
וראשון שלנו כשלישי שלהן.	רבי יהושע בן לוי:										■	לב.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment**
Oמעשה-story

■ **קושיא-challenge** ?
 ^ **שאלה-question**
 ! **תירוץ-answer**
 ■ **ראיה-proof**

מקרא-key:

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מהו לסמוך בהן כרעי המטה? רוצה בקיומו ע"י ד"א שרי או אסור?	איבעיא להו:										▲	◇
חד אסר וחד שרי.	ת"ש: דר"א ורבי יוחנן:										■	◇
הדרדורין והרוקבאות של עובדי כוכבים, יין של ישראל כנוס בהן - אסור בשתיה ומותר בהנאה, העיד שמעון בן גודא לפני בנו של ר"ג על ר"ג ששתה ממנו בעכו, ולא הודו לו	מיתבי:										■	◇
נודות של עובדי כוכבים - רשב"ג אומר משום רבי יהושע בן קפוסאי]	[רשב"ג אומר משום רבי יהושע בן קפוסאי]										■	◇
והא הכא דרוצה בקיומו ע"י דבר אחר, וקתני דאסור											■	◇
וליתעמיד, קנקנים של עובדי כוכבים ליתסרו למיזבן, מאי שנא נודות ומ"ש קנקנים?											■	◇
גזירה שמא יבקע נודו ויטלנו ויתפרנו על גבי נודו.	רבא:										■	◇
ולמ"ד: רוצה בקיומו על ידי ד"א אסור, מ"ש קנקנים דשרו?											■	◇
התם ליתיה לאיסוריה בעיניה, הכא איתיה לאיסוריה בעיניה.	אמר לך:										■	◇
ולא הודו לו.											■	<
יין הבא ברוקבאות של עובדי כוכבים - אסור בשתיה ומותר בהנאה, העיד שמעון בן גודע לפני בנו של ר"ג על ר"ג ששתה ממנו בעכו, והודו לו	ורמינהו:										■	◇
מאי לא הודו לו דקאמר התם? כל סייעתו, אבל בנו מודי ליה.											■	◇
איבעית אימא: גודא לחוד, וגודע לחוד.											■	◇
ועורות לבובין.											■	<
איזהו עור לבוב? כל שקרוע כנגד הלב וקדור כמין ארובה, יש עליו קורט דם - אסור, אין עליו קורט דם - מותר.	תנו רבנן:										■	◇
לא שנו אלא שלא מלחו, אבל מלחו - אסור, אימא מלחו העברתו.	רב הונא:										■	◇
בזמן שהקרע שלו עגול - אסור, משוך - מותר.	רשב"ג:										■	<
הלכה כרשב"ג.	רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל:										■	◇
הלכה - מכלל דפליגי?	א"ל אביי:										■	◇
מאי נפקא לך מינה?	א"ל: [רב יוסף]										■	◇
גמרא גמור, זמורתא תהא?	א"ל: [אביי]										■	◇
בשר הנכנס לעבודת כוכבים - מותר.											■	<
מאן תנא?											■	◇
דלא כרבי אלעזר, דאי כרבי אלעזר	רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:										■	◇
סתם מחשבת עובד כוכבים לעבודת כוכבים.	האמר: [רבי אלעזר]										■	◇
והיוצא - אסור, מפני שהוא כזבחי מתים.											■	<
מ"ט?											■	◇
אי אפשר דליכא תקרובת עבודת כוכבים.											■	◇
מני?											■	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
רבי יהודה בן בתירא היא										!	
מנין לתקרובת עבודת כוכבים שמתמא באהל? שנאמר: (תהלים קו) ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים, מה מת מטמא באהל, אף תקרובת עבודת כוכבים מטמאה באהל.	דתניא, רבי יהודה בן בתירא:									!	◇
ההולכין לתרפות - אסורין לשאת ולתת עמהם.											■ <
עובד כוכבים ההולך לתרפות - בהליכה אסור, דאזיל ומודי קמי עבודת כוכבים, בחזרה מותר, מאי הוה הוה. ישראל ההולך לתרפות - בהליכה מותר, דלמא הדר ביה ולא אזיל, בחזרה אסור, כיון דאביק בה	שמואל:										■ ◇
ישראל ההולך לתרפות, בין בהליכה בין בחזרה - אסור	והתניא:									⚡	◇
כי תניא ההיא בישראל מומר, דודאי אזיל.	רב אשי:									!	◇
עובד כוכבים ההולך ליריד, בין בהליכה בין בחזרה - מותר. ישראל ההולך ליריד, בהליכה - מותר, בחזרה - אסור.	ת"ר:										■ ◇
מאי שנא ישראל דבחזרה אסור? דאמרי: עבודת כוכבים זבין, דמי עבודת כוכבים איכא בהדיה, עובד כוכבים נמי נימא: עבודת כוכבים זבין, דמי עבודת כוכבים איכא בהדיה										⚡	◇
אלא עובד כוכבים אמרינן: גלימא זבין, חמרא זבין										!	◇
ישראל נמי נימא: אימור גלימא זבין, חמרא זבין										⚡	◇
אי איתא דה"ל, הכא הוה מזבין ליה.										!	◇
והבאין - מותרין.											■ <
לא שנו אלא שאין קשורין זה בזה, אבל קשורין זה בזה - אסורין, אימא דעתו לחזור.	רבי שמעון בן לקיש:										■
נודות העובדי כוכבים וקנקניהם.											■ <
נודות העובדי כוכבים, גרוהם חדשים - מותרין, ישנים ומוזופפין - אסורין. עובד כוכבים ריבבן ועיבדן ונתן לתוכן יין, וישראל עומד על גביו - אינו חושש.	ת"ר:										■ ◇
וכי מאחר דעובד כוכבים נתן לתוכן יין, כי ישראל עומד על גביו מאי הוי?										⚡	
ה"ק: עובד כוכבים ריבבן ועיבדן וישראל נתן לתוכן יין, וישראל אחר עומד על גביו - ואינו חושש.	רב פפא:										■ ◇
ומאחר דישראל נתן לתוכן יין, ישראל אחר עומד על גביו למה ליה?										⚡	
דלמא אגב טירדיה מנסך ולא אדעתיה.										!	◇
לעולם כדקאמרת מעיקרא, והכא בעידנא דקא שדי ליה נעשה כזורק מים לטיט.	רב זביד:										■ ◇
ש"מ מדרב זביד: האי עובד כוכבים דשדא חמרא לבי מילחי דישאל - שרי.	רב פפי:										■ ◇
מי דמי? התם קאזיל לאיבוד, הכא - לא קאזיל לאיבוד.	מתקוף לה רב אשי:									⚡	◇
בר עדי טיעא אנס הנהו זיקי מרב יצחק בר יוסף, רמא בהו חמרא ואהדרינהו ניהליה, אתא שאיל בי מדרשא	[רב יצחק בר יוסף]										○ ◇
ממלאן מים שלשה ימים ומערן.	א"ל רבי ירמיה, כך הורה רבי אמי הלכה למעשה:										■ ◇
צריך לערן מעת לעת.	ואמר רבא:										■ ◇
הני מילי דידן, אבל דידהו לא	סבור מינה:										■
אחד שלנו ואחד שלהם.	כי אתא רבין א"ר שמעון בן לקיש:										■ ◇
הני מילי נודות, אבל קנקנים לא	סבר רב אחא בריה דרבא למימר קמיה דרב אשי למימר:										■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא שנה נודות ולא שנה קנקנים.	אמר ליה רב אשי:											◇
קנקנים של עובדי כוכבים, חדשים גרודים - מותרין, ישנים ומזופפין - אסורין עובד כוכבים נותן לתוכן יין - ישראל נותן לתוכן מים, עובד כוכבים נותן לתוכן יין - ישראל נותן לתוכן ציר ומורייס, ואינו לכתחלה או דיעבד?	ת"ר:											◇
הלוקח קנקנים מן העובדי כוכבים, חדשים - נותן לתוכן יין, ישנים - נותן לתוכן ציר ומורייס לכתחלה.	איבעיא להו:											◇
החזירן לכבשן האש ונתלבנו, מהו?	ת"ש, דתני רב זביד בר אושעיא: בעא מיניה ר' יהודה נשיאה מרבי אמי:											◇
ציר שורף, אור לא כ"ש.	א"ל: [רבי אמי]											◇
קנקנים של עובדי כוכבים שהחזירן לכבשן האש, כיון שנשרה זיפתן מהן - מותרין.	אתמר נמי: א"ר יוחנן, ואמרי לה אמר ר' אסי											◇
לא תימא עד דנתרן, אלא אפי' רפאי מירפא אע"ג דלא נתר.	רב אשי:											◇
קינסא - פליגי בה רב אחא ורבינא, חד אסר, וחד שרי.	[רב אחא ורבינא]											◇
והלכתא כמאן דאסר.												◇
מהו ליתן לתוכו שכר?	איבעיא להו:											◇
אסרי	רב נחמן ורב יהודה:											◇
שרי.	רבא:											◇
רבינא שרא ליה לרב חייא בריה דרב יצחק למירמא ביה שכרא, אזל רמא ביה חמרא, ואפילו הכי לא חש לה למילתא, אמר: אקראי בעלמא הוא.	[רבינא]											◇
רב יצחק בר ביסנא הוה ליה הנהו מאני דפקוסנא, מלינהו מיא אנחינהו בשימשא, פקעו	[רב יצחק בר ביסנא]											◇
אסרתניהו עלך איסורא דלעולם, אימור דאמור רבנן - ממלינהו מיא, אנוחי בשימשא מי אמור.	א"ל רבי אבא:											◇
כלי נתר אין לו טהרה עולמית.	ר יוסנא א"ר אמי:											◇
מאי כלי נתר?												◇
כלי מחפורת של צריף.	ר יוסי בר אבין:											◇
דבי פרזק רופילא אנס הני כובי מפומבדיתא, רמא בהו חמרא, אהדרינהו ניהלייהו, אתו שיילוהו לרב יהודה												◇
דבר שאין מכניסו לקיום הוא, משכשכן במים והן מותרין.	אמר: [רב יהודה]											◇
הני חצבי שחמי דארמא, כיון דלא בלעי טובא - משכשכן במים ומותרין.	רב עזירא:											◇
הני פתוותא דבי מיכסי, כיון דלא בלעי טובא - משכשכן במים ומותרין.	רב פפי:											◇
כסי - רב אסי אסר	[רב אסי]											◇
ורב אשי שרי	[רב אשי]											◇
אי שתי בהו עובד כוכבים פעם ראשון - כ"ע לא פליגי דאסור, כי פליגי - בפעם שני.												◇
פעם ראשון ושני - כ"ע לא פליגי דאסור, כי פליגי - בפעם ג'.	איכא דאמרי:											◇
והלכתא: פעם ראשון ושני - אסור, ג' - מותר.												◇
האי מאני דקוניא, חזירא ואוכמא - שרי, ירוקא - אסור, משום דמיציריף ואי אית בהו קרשופני - כולהו אסרי.	רב זביד:											◇

central point for summary and review- וחזרה לסיכום ותורה- insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה של story- מעשה- O	disputants- חולקים- ♦ statement- מימרא- ■ challenge- קושיא- ⚡ question- שאלה- ^ answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■
מקרא- key:	

Talmud Navigator

עבודה זרה-אין מעמידין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא															
קוניא, בין אוכמא בין חזירא בין ירוקא - שרי.	דרש מרימר:											■	◇	לג:	
מאי שנא מחמץ בפסח?												⚡	◇	לג:	
הני מאני דקוניא, מהו לאשתמושי בהו בפיסחא? ירוקא לא תיבעי לך, דמצרפי ובלעי ואסירי, כי תיבעי לך - חזירי ואוכמי מאי? כי אית בהו קרטופני לא תיבעי לך, דודאי בלעי ואסירי, כי תיבעי לך - דשיעי מאי?	דבעו מיניה ממרימר:											^	⚡	◇	לג:
אנא חזינא להו דמדדיתי, וכיון דמדדיתי ודאי בלעי ואסירי, מ"ט? התורה העידה על כלי חרס שאינו יוצא מידי דופנו לעולם.	אמר להו: [מרימר]											!	⚡	◇	לד.
מ"ש מיין נסך, דדרש להו מרימר: כולהו מאני דקוניא שרי?													⚡		לד.
וכ"ת, חמץ דאורייתא, יין נסך דרבנן													!		לד.
והא כל דתקון רבנן כעין דאורייתא תקון													⚡		לד.
זה תשמישו בחמין, וזה תשמישו בצונן.													!	◇	לד.